

Charta 77/60/89
zdělení VOMS č.1077

v Praze dne 21.9.1989

Solidarita s vězněními aktivisty v Lipsku

V Lipsku v NDR je ve vazbě 11 občanů, kteří jsou obviněni z nezákonického srocování; hrozí jim tresty odnétí svobody do dvou let. Byli zadrženi 11. září při mirově modlitbě před Nikulášským kostelem v Lipsku, která je zde prováděná každý pondělí již od roku 1982. Tentokrát se modlitebního shromáždění zúčastnil neobvykle velký počet lidí, až tisíc tří sta. Přispěla k tomu napjatá společenská atmosféra, vyvolaná exodem několika desítek lidí občanů NDR, a předešlé policejní zásahy proti manifestaci, konané v Lipsku 4. září na podporu práva na vystěhování. Lidová policie ohlásila modlitební shromáždění za rozpustění a asi 700 účastníků prostranství před kostelem opustilo. Proti zbylým pedálikům policie zásah, 104 jich předvedla na policejní stanici, další rozehnala. Většina zadržených byla propuštěna s pokutami 1000,- až 5000,- DM. Ve vazbě zůstali Carola Bernschlagelová, Udo Hartmann, Ketrin Hattenhauerová, Axel Gebthabit, Jutta Getzelová, Mirko Ketzel, Jürg Müller, Günther Müller, Gundula Walterová a Ramona Ziegnerová. V samostatném řízení byli neziskem Udo Hartmann a Jürg Müller odsouzeni - dosud nepravomocně - ke čtyřem měsícům odnétí svobody. V pondělí 18. září došlo k další represi: Lidová policie zadržela net 50 lidí, kteří šli do kostela na mirovou pobožnost nebo kteří po ní z kostela vycházeli. Zaručení známo, zda někdo ze zadržených je ve vazbě. Informace o tomto případu se podávají v pracovní dny od 18 do 22 hodin, v sobotu a v neděli od 16 do 20 hodin na Farním úřadě, telefon 37-41-60426.

Dosníváme se, že nemůžeme mlčet, jestliže jsou savíráni lidé jen za to, že usilují o nendalinnou životní společenských poměrů, tím spíše, vyjadřují-li tato přání společnou modlitbou. Jestliže jsou vězněni, perzekuováni a šikanováni takoví lidé, musíme spojit své síly a učinit vše proti tomu, aby se NDR, Československo, Rumunsko a Albánie nestaly nemocnými msty Evropy, a tím hrozbu nejen pro národy českého světa, nýbrž pro celé mezinárodní společenství. Vycházkám-li s názorem, že občan NDR má ji právo na odchod do NSR, je tím spíše naší morální povinností zasadit se o to, aby svobodně a bez překážek mohli v NDR žít ti, kdo si v ní přejí žít a kdo svými kritickými postoji přispívají k nápravě společenských poměrů.

Obracíme se proto na všechny demokraty Polska, Maďarska a Sovětského svazu bez ohledu na to, zda působí ve vládních a oficiálních strukturách či nezávisle, bez ohledu na jejich politickou orientaci či náboženské přesvědčení, aby se s našimi přáteli v Lipsku všechně solidarizovali. Ponohou tak nejenom jednotlivci lidem, kteří trpí ve vězení pro vše spravedlivou, ale i rozvíjejícímu se nezávislosti mužů v Německu, všem, kdo žijí v této části Evropy a posléze i celé Evropě.

Václav Havel, Tomáš Hradílek, Dana Růmcová - mluvčí Charty 77
Výbor na obranu nepravodlivě stíhaných, č.s.11a pro lidská práva a člen Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH)

(Mluvčí Charty 77 Saša Vendra je t.č. ve vězení)

*

Charta 77/61/89

v Praze 25.9.1989

Milý Jiří Koláři, rád se připojujeme ke všem, kteří si připomínají v českých dnech Vaše předsednictvové narozeniny. Víme dobře o hluboké stopě, kterou Vaše dílo hlasnické i výtvarné nechává v české kultuře, a jsme rádi, že o této stopě dobrě vědí a často se ji inspirují i příslušníci mladších generací, kteří nezazílí v Praze Vaše výstavy a neohohlí si v knihkupectvích koupit Vaše knížky. Ačkoli žijete už dlohu v Paříži, chápeme Vás stále jako jednoho z nás a radujeme se z Vašich úspěchů ve světě. Projevujeme Vám jistěm našeho společenství zdraví do dalších let!

Václav Havel
mluvčí Charty 77

(mluvčí Charty 77 Saša Vendra t.č. ve vězení.)

Tomáš Hradílek
mluvčí Charty 77

Dana Růmcová
mluvčí Charty 77

Charta 77/62/69

Charta 77 - podpisaté

v Praze dne 30.9.1989

K prohlášení Charty 77 ze dne 1.1.1977 se v době mezi 1.7. a 30.9. připojilo dalších 81 signatářů:

Jaroslav Achrej, vrátný
PhDr. Václav Bartošek
Robert Bator, dělník
Václav Bouček, důchodce
Aliona Breuková, důchodkyně
Ludmila Bužnochová, důchodkyně
Petr Buňka, řidič
Liber Burda, seřizovač
Věra Cibulková, důchodkyně
Jan Černocký, kolesníčák
Alice Čihálová, invalidní důchodce
Marie Divišová, keramička
Vlasta Drobňá, sárovotní sestra
Josef Drobny, horník
Ing. Miroslav Drozd, ekonom
Moulika Blážková, asistent film. výroby
Petr Furiak, elektřík
Rudolf Gleboš
Kamil Gedek, operátor
Eva Barentová, dělnice
Martin Haase
Milos Havelka, čisticí oken
Marie Havelková, dělnice
Pavel Hejman, knihář
Martin Holata, knihář
Zdeněk Holeš, automechanik
Ivana Holšková, sam. kom. prac.
Karel Hůtzel, technik
Petr Hrbek, elektromechanik
Pavel Kráček, důlní elektromontér
Ing. Milan Jaroš, ekonom (důchodce)
Miroslav Kabele, řidič
Jaroslava Komílková, řidička
Martin Kende, elektromechanik
Ing. Tomáš Kopřiva
Milos Král, provozní elektřík
Eva Kyšupnerová, v domácnosti
Vladimír Kraupner, studující
Roman Krejčí, dělník
JUDr. Vojtěch Krumpara, právník
Ing. Otta Libal, agronom

Václav Kavel
mluvčí Charty 77

(Mluvčí Charty 77 Saša Vendra je t.č. ve vězení)

Tomáš Bradilek
mluvčí Charty 77

(mluvčí Charty 77

Dana Němcová
mluvčí Charty 77

(mluvčí Charty 77

Charta 77 - nepřítai ve starém stylu myšlení

(Rozhovor s mluvčí Charty 77 Danou Němcovou)

Bude právo z 25.9. zveřejněno projev člena předsednictva ÚV KSČ a tajemníka
ÚV KSČ Josefa Lendrté, přednesený 23.9. v Závodech 29. srpna v Partzánském
Josef Lenárt zde nij. uvedl:

"Chceme, aby byly zachovány využitnosti lidu, životní jistoty, které jsou plody
občanské práce. Ne tedy inflační životnosti, ale moderní plánování, racionální využití
sbočné peněžních vztahů, integrativní spojení do mezinárodní, zejména
socialistické, dělníky práce a kvalitní práce všechny a u všech - to je a musí být

-4-

nati volbou a hlavní magistrálou. V kooporu s ní jsou i rady z řad Čav. Charty 77 vait si neproduktivní půjčky ze zahraničí a tak nedušné úvěry a šířivdžením droky zatížit budoucí pokolení. Systém těchto 'slabomyslných' doperušení je, aby se inflaci rovnatil vnitřní trh a cíl, že - jak oni tvrdí - když budou prádné obchody, bude i 'demokraticce' v jejich pojetí. Tedy právě opak naší politiky a naší cesty."

VIA: Co tímto na vystoupení Josefa Lendrtat Tvrdila náco Čakovského Charty, ať už v poslední době či v minulosti?

DN: Kdybych měla tu příležitost, jakek je ji mít nebudu, ráda bych se napptala panu Josefu Lendrtu, odkud čerpal názor, který zde vyslovil. On nahoří přípis o Chartě, říká, že jsou to rady z řad čav. Charty. To tedy nevím, koho má na mysli. Charta jako celek se k ekonomické přestavbě vůbec nevyjadřovalo, protože to naspoda do nás nkompetence. Je to otázka sdborníků a ti, kteří jsou v řadách Charty, mohou mít různé názory, ovšem rovnobodě nemají taková, jak se zde píše. Já jsem se nikdy s nádymem takovým názorem nesetkal. Naopak, pokud je mi známo, tak například Vaclav Havel se nedávno vyjadřoval proti poskytování úvěrů, jejichž efektivnost a úvratnost by nebyla přísně sledována výšitelom. A pokud jde o zatížení budoucích pokolení, mám dojem, že tato budoucí pokolení jsou spíše zatížena hospodářskými reacemi než úvěry, které na jeho a o nichž se neuvažuje. Alespoň pokud jde o Chartu, nikdy jsem o úvěrech nepočkal.

VIA: Existuje - bez ohledu na úvahy o mezinárodních úvěrech - čav.katastrofická konceptua společenského vývoje. S touto sjednodušující představou se lze setkat u některých lidí. Jde o známé heslo "čím hůře, tím lépe". Tent., budou-li prázdné obchody, jak říká pan Lendrt, lidé se budou radikalizovat více proti režimu, budou bojovnější. Je to takové přání, aby se Československo vydalo na polehou osudu vývoje. Někteří lidé v tom totiž vidí možnost změn politického systému. Zastává tento názor Charta jako celek? A jestliže ne, jsou mezi chartisty alespoň některí, kdo takové názory, podle něho soudu velmi prioritně a nejdříve začítávají?

DN: Kedoliv četl alespoň některá prohlášení Charty a alespoň trochu pochopil, o co Charta jde, pak musí vědět, že tento názor, který nám očaroval není připisován poprvé, se v našem prostředí nevynáší a je tvrzen, že nezávadné názor "čím hůře, tím lépe", je jednou z četných pouluv, které mají odmítnit Chartu 77 před všechností. Všechny tyto pouluvy a předvádění nás jako těch, kteří by to tady chtěli rozvrátit, aby potom mobilní v tom prostoru uschutědovat své vlastní plány, tedy všechny tyto pouluvy směřují k tomu, aby se posílil vliv Charty, která svýšuje zájem všechnost o lidská a občanská práva. To je totiž nás rájem a my nenužem chtít tento zájem uskutečnit třebaže nejdřív národ vyhledovává. Kdyžkdyž jsem například adresoval, že nechcem, aby se prohluboval kritický stav, že neopak chci neprávu situace, situace, která vyšodí okamžitě řešení, jak se píše i oficiálně. Kromě toho si ještě myslím, že pouluvy na naši adresu jsou tak často a konsekventní, že tato malichernost, kterou nám připisují, a pomocí ní chtějí proti nám postavit nějakého občana, je souditeli celé války kampaně. Ta nás mě nejen izolovat, ale ukazuje že se nyní hledá nějaký občan bardejek. Tady už se hovoří o inflaci. Co kdyby inflace varovala, to bychom pak byli za ni sami odpovědní my. Předobdobí jako na jaře jsme vlastně my navinili hospodářské potíže třebaže jsme inspirováni a já nevím co všechno. A dokonce v obaleku této obvinění zůstalo několik lidí ve vazbě. Jakub Dubský a další.

VIA: Lendrtovo vystoupení se dá interpretovat i jinak. Členit mělo mit dojem, jakoby docházelo k jednání státních a stranických orgánů a lidem z Charty 77, kteří při nich udílejí této orgánům nějaké rady. Charta 77 je ostře založena na myšlence dialogu se státní mocí o lidských právech. Chtěl bych se napptat, až v příběhu tvé funkce, tedy se posledních devět měsíců, došlo k nějakému dialogu s orgány státní mocí.

DN: Není mi vůbec známo, že by k nějakému jednání došlo. Jediným partnerem, který je nám vše jasné určen, jsou represivní orgány. Reprezentativní orgány s námi nejednají a rovnobodě jim nepodávají žádoucí slabomyslné doperušení, které by vedla k inflaci a rozvracele vnitřní trh.

VIA: Iza tedy říci, že Charta je o dialogu o lidských právech stále ochotna a ne statutní orgány tuto náhlíku stále nepřijímají.

BH: Nejdříve na to, že všechny své příspěvky, podněty, ve všech oblastech, v nichž se cíříce přísluší pro jejich sepětí s občanskými a lidskými právy, všechny své dokumenty oficiálně zařídíme určitým orgánům. K dialogu jsme ochotní a naznačování názor, že nejprve se všechno musí shodit a pak teprve kde možno jednat. Naopak, stále opakuji, že jednat je potřeba teď, aby hru nahýlo.

VIA: Ane, čili stále platí ono jakési takto: Partneři k dialogu si vybíráme my a dialog provedeme jenom s těmi, kdo stojí na plné socialismu, a o tom, kdo stojí na plné socialismu, rozhodujeme sace my. Je to tak?

BH: Dokudžel je to tak. V sobotu jsem četla o debatě a redaktory Rudého práva a tam byla položena podobná otázka, totíž podle jakého klíče se vybírají ti, a vinné je možno vést rozhovor. Tato otázka tam nebyla odpovězena. Hmám dojem, že tu jsou už jistě seznámy a o dialogu jsou předem vyloučení nositelé těchto klíčů, protože kromě komuž nějaký nepřítel v tomto středém stylu myšlení tu exkluzivní mluví. Zato že stájně padl na Chartu. Případě mi naprostě paradoxní, když na jedné straně se vyzývá k občanské angažovanosti a na druhé straně je zde vydlužována akupunktura, správci označováni jako antisocialistická Jenom proto, že se na socialismus neodvolává za každým druhým slovem, ukáz proto, že by bylo třeba všechny i o tom, jak má socialismus vypadat.

VIA: Děkuji za rozhovor.

(S Danou Henzovou hovořil Petr Uhl z agentury VIA)

■■■■■

■■■■■

■■■■■

Sdělení Vyboru za obranu nepravidlivých stíhaných, který je ře. Úřadem pro lidská práva a členem Národní federace pro lidská práva (FIDH)

Všechna sdělení VONS jsou zařízena Federálním shromážděním. Jenom s odrazem článku VONS jsou zvětšenou ve sdělení č.1060.

Sdělení č.1078 (Dálší pokuty východočeským aktivistům)

Pro přestupek proti spálením k upovnění veřejného pořádku byly odborem vojenských věcí NáHV v Pardubicích uloženy pokuty dálším čtyřtem východočeským aktivistům, a to Zdeňku Ingrovi a Jaromíru Stibicevovi po 3000 Kčs., Romanu Lohnickému 2000 Kčs a Miroslavu Petroví 1000 Kčs. Počet takto postižených účastníků pokojného setkání nezávislých aktivistů SPUSA a dalších občanských iniciativ z Východočeského kraje, které se uskutečnilo dne 8.4.1989 v Pardubicích, se tak zvýšil na 25 (viz následující č.1016, 1072). Obdobný postup provádí i jiné aktivity: Alena Janáčková, Ladislavu Černánovi a Stanislavu Přešovi.

V Praze 27.9.1989

*

Sdělení č.1079 (Roman Rákosník v ilegalitě)

Katolický aktivista Roman Rákosník, jeden ze zakládajících členů Klubu právní podpory, signatář Charty 77 a člena několika dalších nezávislých iniciativ, obdržel v Červenci t.r.: povolávací rozkaz, podle něhož měl 11.8.1989 nastoupit na vojencké svěření. Obdobné rozkazy v souviselosti se zpravidla obdržela celá řada mužů, angažovaných v nezávislých iniciativách. R. Rákosník však na svěření nenastoupil, neměl toho sblížit ministru národní obrany a vojenkáře správě otevřený dopis, v němž vysvětluje, proč se s důvodů svého náboženského přesvědčení i osobního svědomí nemí ochoť podstoupit na dalším výcviku k účasti a proč soudce nelehodil příjmeck ani trestní sankci v rozsahu od čtvrti měsíce do pěti let věznění, která mu za toto jeho rezignaci hrozí. Organem je příslušným orgánem, že v lidem případě nechádá dobrovolně rezignovat na svou svobodu a že se proto až do vytížení problematiky "adpirátu" a nevedené národní služby v civilizovaném sektoru uchylují do ilegality.

Roman Rákosník se skutečně od počátku svého skrývá. Vyšetřovatel vojenského vývodečného prokuratury v Litoměřicích kpt. Vladimír Nedvěd zahájil proti němu dne 16.8.1989 četník stíhání pro trestný čin nenaštoupení sluhby v obrojených silách podle §269/1 čr. a trestní soudou od jednoho rohu do pěti let. Dne 30.8. nastoupil

Kapitán vyšetřovatel se soudciem vojenského prokurátora pan JUDr. Jaroslava Kučery domovní prohlídku v bytě R. Rákosníka, par. 4.1.1980, bytem v Jablonci nad Nisou, Boženy Němcové 3, jakož i v bytě jeho matky. Při prohlídce dne 5.9.1989 nebyl R. Rákosník nalezen a nic nebylo odhaleno.

Roman Rákosník se doposud skrývá. Obhajujeme zásadu, že odmítnutí vojenské služby z důvodu náboženského přesvědčení nebo z důvodu svědomí by nemělo být předmětem trestního postihu - pokud je kompenzováno ochotou k náhradní civilní službě. Rozhodnutí R. Rákosníka uchýlit se do illegality není v poslední době ojedinělá. Jak o tom svědčí případ kněze Stefana Javoráckého či manželů Křížkových. Nejdopodstatnější je projeven optimismus ohledně budoucího vývoje v naší zemi.

V Praze 27.9.1989

*

Sázení č. 1080 (Přehled represí proti patci Několik vět)

Ke dni 29.9.1989 registruje naši výbor, bez ohledu na čílosť, následující všechny jí policijní a justiční represe proti těm, kdo rezonanční nebo dávají podopisovat patci Několik vět. Pro příklad velkou četnost nejme schopni zaznamenat jednotlivé výslechy, zastrášování, administrativní postupy, různé problémy v zaměstnání apod., jinž jsou vystavováni signatáři Několika vět. Naopak o zvlášť vážných justičních represích referujeme a budeme referovat v současných sázeních.

1. Domovní prohlídky v souvislosti s Sílením Několika vět (zatím registrováno celkem 23): Milan Adámek, Petr Cigler, Václav Černík, Stanislav Dvorský, Monika Eliášková, František Hapala, Hana Holchnerová, Jaroslav Honzárek, Radka Chovancová, Jaroslav Kocourek, Jiří Křížek, Miloslav Mareček, René Matoušek, Zdenka Mlčáková, Roman Horavec, Antonín Petrásek, Jan Rumpich, Pavel Skáryd, Miroslav Štěpánek, Jan Urbánek, Běla Vondráčková, Stanislav Zárybník.

2. Pro trestné činy jsou v této souvislosti stíháni dvaždi občané: Miroslav Mareček a Kyjová je na svobodě stíhán pro přípravu k trestnému činu pobuřování, drží protestní hladovku (viz sázení č. 1073); Jiří Marek z Polné je na svobodě stíhán pro trestný čin pobuřování; také RNDr. Antonín Petrásek z Bohdatic je stíhán pro trestný čin pobuřování, od 20.8. do 13.9.1989 byl držen ve vazbě, 18.9.1989 musel nastoupit na vojenské cvičení (viz sázení č. 1067 s 1054); Miroslav Štěpánek a Krupky je na svobodě stíhán pro trestný čin výtráznictví a pro předinu proti veřejnému pořádku.

3. Pro předinu proti veřejnému pořádku byly na základě ministrálního zákonného opatření, schváleného v tomto roce a zároveň zákonem o předinech, uloženy zatím většinou nepravomocné tresty na rezonanční či reziditování Několika vět celkem devatenácti občanům: Vítu Bočkovi ze Zlínce uložil OS Zlín v sázenou peněžitý trest 3000 Kčs, Karlu Chrovi a Rakovníku uložili OS Rakovník peněžitý trest 3000 Kčs, Karlu Chrovi a Volar OS v Prachaticích podmužený třídnadescílní trest odňtí svobody na zkušební dobu tří let a zdrovený peněžitý trest 3000 Kčs, Petru Dušejovskému ze Znojma OS ve Znojmě peněžitý trest 5000 Kčs (přijato a pravomocné), Františku Napalovi z Hulína OS v Gottwaldově peněžitý trest 5000 Kčs, Martínu Hassovi z Kroměříže OS v Kroměříži peněžitý trest 3000 Kčs, Jaroslavu Honzářkovi z Horního Štěpánova OS Prostřejov nepodstatný trest v trvání dvou měsíců (J. Honzárek je od 25.8.1989 držen ve vazbě), Bohumilu Blažovi a Prostřejovu OS v Prostřejově peněžitý trest 800 Kčs, Petru Kunžákově z Prostřejova OS v Prostřejově peněžitý trest 1000 Kčs (přijato a pravomocné), Petru Kunertovi z Prostřejova OS v Prostřejově peněžitý trest 800 Kčs, Jaroslavu Ludvíkovi z Brna NB v Brně peněžitý trest 4000 Kčs, Jaroslavu Malfaitovi z Rakovníka OS v Rakovníce peněžitý trest 3000 Kčs, Miroslavu Matěchovi z Jesenného OS v Senilech peněžitý trest 5000 Kčs, MUDr. Zdeňce Hládkové z Buchlovic OS v Uherském Hradišti peněžitý trest 4500 Kčs (přijato a pravomocné), Romanu Horavcově z Libiny OS v Šumperku peněžitý trest 3000 Kčs, Dušanu Peříškovi z Prostřejova OS v Prostřejově peněžitý trest 1000 Kčs (přijato a pravomocné), Josefu Šlapáčkovi ze Semil OS v Semilech peněžitý trest 4000 Kčs a Michalu Žverdíkovi z Prostřejova OS v Prostřejově peněžitý trest 1500 Kčs (přijato a pravomocné). Zvláště případ představuje kluvčí Charly 77 BUDr. Břetislava Vondra, jemuž byl v přímé souvislosti s Několika větami jeho podmíněný

dvouměsíční trest za kladení květin na Václavském náměstí přeměněn na nepodařený trest již nastoupil.

4. Podezření pro předložení proti veřejnému pořádku bylo v této souvislosti oficiálně sděleno nejdříve dvaceti čtyřem občanům, přičemž u několika z nich již trestní řízení pokročilo do dalších fází. Jde o Milana Adámku z Holešova, Petru Ciglerovou z Mladé Boleslavě, Václava Černíka z Třebochovic pod Orebem, Honiku Bláhovou z Gottwaldova, Jiřího Fajjona z Liberce, Jindřicha Havrlanteh z Přerova, Hanu Holcnerovou z Brna, Pavla Chmelnického z Lipníku nad Bečvou, Radku Chovancovou z Gottwaldova, Jana Jandu z Volar, Jaroslava Kocourka z Vamberka, Olivetu Kucku z Volar, Radka Langhamara z Trutnova, Josefa Hrdíčka z Prostějova, Oldřicha Hyáků z Lipníku nad Bečvou, Jana Rumpicha z Plané, Stanislava Saluse z Zádru z Sázavy, Milana Snášela z Prostějova, Dušana Struhálka z Brna, Petru Beretku ze Dvora Králové, Stanislava Zárybnického z Rakovníka a Viléma Zukula z Valašského Meziříčí. Zvláště represe postihla Pavla Skárydu ze Žatce, který byl pro tento případ osam dal držení vazby.

Kromě toho je mnoho občanů, jejichž evidenci se nám zatím nepodařilo pořídit, ze rozšířování několika vět stíháno pro přestupek proti veřejnému pořádku.

V Praze 30.9.1989

Příloha: Seznam podezřených ze záhlavními údaji.

Milan Adámek, nar. 30.3.1971, sídl. ČSP 1359, 769 01 Holešov, okr. Kroměříž

Vít Boček, nar. 6.7.1962, etolař, 594 56 Záhorec 23, okr. Zlín n. Sázavou

Petr Cigler, nar. 20.4.1961, S.K.Reunions 1008/6, 293 01 Mladá Boleslav, emeritátní skubební technik, signatář Charty 77

Karel Crha, Rakovník

Miroslav Crha, Volary, okr. Prachatice, lesní dělník

Václav Černík, 503 46 Třebochovice pod Orebem č. 514, signatář Charty 77

Stanislav Devátý, nar. 8.6.1952, Revoluční 1285/312, 760 01 Gottwaldov, signatář Charty 77, člen VONS a SPUSA

Petr Dubovský, nar. 11.2.1954, Krabkova 2, 669 00 Znojmo

Martina Bláhová, nar. 5.11.1968, Prlovská 2009, 760 00 Gottwaldov, akademická filmového studia Gottwaldov

Jiří Fajjón, nar. 21.4.1964, Jímanice 259, Liberec, strojník ČSD, signatář Charty 77

František Hanala, 768 24 Hulín u Gottwaldova

Martin Hassa, nar. 17.1.1965, ul. ČSLA 4009, 767 01 Kroměříž

Jindřich Havrlant, Přerov, skladník

Ing. Hanu Holcnerová, Ježková 7, 638 00 Brno, signatář Charty 77, člen RMS

Jaroslav Honzárek, nar. 18.11.1925, 798 47 Horní Štěpánov 100, okr. Prostějov, zaměstnec

Pavel Chmelnický, nar. 21.6.1955, Leninova 1013, 751 31 Lipník nad Bečvou, zaměstnancem Poštařích stavob Olomouc

Hedmila Chovancová, nar. 17.6.1966, Díly 3069, 760 01 Gottwaldov, čalounice-dekoratérka v Divadle pracujících

Jan Janda, Volary, lesní dělník

Bohumil Klos, nar. 28.1.1971, Kráčová 12, 796 00 Prostějov, dělník

Jaroslav Kocourek, nar. 23.8.1962, Struha 789, 517 54 Vamberk, vrátný

Jiří Křížan, Navrátilova 16, 110 00 Praha 1, scénárista

Oliver Kucha, Volary, lesní dělník

Petr Kunášek, nar. 13.5.1968, Rojákovova 6, 796 00 Prostějov, sanitář

Petr Kunert, nar. 5.2.1969, Mozartova 27, 796 00 Prostějov, dělník

Radek Langhammer, Blanická 159/13, 541 01 Trutnov, signatář Charty 77

Jaroslav Ludvík, Brno-Molenčice, dělník

Jaroslav Malafař, nar. 8.10.1957, Konenokého 163, Lužná I., 270 51 Rakovník

Miroslav Marešek, nar. 21.9.1954, Za hůnky 3216, 697 01 Kyjov, okr. Hodonín

Miroslav Matěcha, 512 06 Benešov 214, okr. Semily

Rané Matoušek, Kuprechťka 763/73, 460 01 Liberec 1, signatář Charty 77

MUDr. Zdenka Bláhová, nar. 24.7.1936, 667 08 Buchlovice 673, okr. Uherské Hradiště, obvodní lékařka odbor žh. Hradiště

Roman Horáveč, nar. 14.6.1967, 798 05 Libeňka č. 334, ohr. Šumperk, sdmáček
Josef Kráček, nar. 6.6.1965, NALDě 39, 769 00 Prostějov, skladník, člen RNS
Oldřich Nyška, nar. 9.6.1939, Bohuslavská 430, 731 31 Lipník nad Bečvou
RNDr. Antonín Petránek, nar. 8.10.1955, Blatnická 14, 628 00 Brno, programátor-
analytik
Dušan Políkota, nar. 19.8.1963, Spiteckova 6, 796 00 Prostějov, jevištěc technik
Jen Rampich, 30.5.1966, Šolavská 26, 300 00 Plzeň, dělník, signatér
Charity 77, HOS
Stanislav Salus, řídík v. Sázavou
Milan Šindel, nar. 25.6.1969, 798 27 Roudnice na Hané č. 577, ohr. Prostějov
Dušan Stachlík, Brno, student
Petr Šereš, Rooseveltova ul., Dvůr Králové
Pavel Šarýd, Zátec, dělník
Josef Slapák, nar. 12.3.1958, Podmálice 17, 513 01 Semily, poštovní doručovatel
Miroslav Střípánek, nar. 30.5.1961, Žižkova 107, 417 41 Krupka, zaměstnancem ČSD
Michal Svárdlák, nar. 6.7.1968, Bulharská 20, 796 00 Prostějov, student elektrotechnické fakulty ČVUT
Jan Urban, Thunovská 19, 118 00 Praha 1, novinář, signatér Charity 77
RNDr. Šárka Vondráčková, nar. 17.3.1961, Trojaneova 2, 120 00 Praha 2, mluvčí Charity 77
Pavel Zálešák, nar. 28.2.1955, Jiráskova 1330, 765 02 Otrokovice
Stanislav Zárybnický, nar. 19.2.1952, Spálova 2258, 269 01 Rakovník
Vic Zukal, nar. 17.1.1962, Strážbrná 7, 757 01 Valašské Meziříčí, zaměstnancem
Městského podniku služeb Valašské Meziříčí

Prosíme posluchače, aby nás mohli doplnit nedoplněné údaje.

*

Sdělení č. 1081 (Prestupy za Strojanovku)

Před ohodnotním soudem pro Prahu 7 probíhla dne 23.9.1989 též hlavní líčení ve věcech Jany Bahlusákové, Moniky Hadrohalové a Josefa Kuhna pro předání proti volenému poládku podle § 14 zákona o předinech (viz naše sdělení č. 1049). Jehož se měli dopustit svou účastí na manifestacích 5. a 12.7. 1989 ve Strojanovce proti výstavbě nové dálnice.

Samosoudkyňa JUDr. Ladislava Kulířková rozhodla věc postoupit národnímu výboru jako přestupek. Proti tomuto rozhodnutí podal obvodní prokurátor stížnost, takže o věcech bude rozhodovat městský soud.

Praha 3.10.1989

*

Sdělení č. 1082 (Vladimír Šebovcov opět sproštěn viny)

Obvodní soud pro Prahu 1, jemuž předsedal JUDr. Jan Bělohradský, rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 19.9.1989, že Vladimír Šebovcov, nar. 19.6.1967, bytem Lovosická 770, Praha 9, student matematicko-fyzikální fakulty UK, se přípravy k r. činnosti pobíhavání podle § 711 k § 100/1 s. c tr. z. a u něho byl obžalován, nedopustil a sprostříl ho v pláně rozsahu viny. Vrestné činosti se měly V. Šebovcov dopustit zří, že vyhotovil 15 kusů plakátů s různými hesly politického charakteru a s téměř plakáty v tašce se súčastnil manifestace dne 21.8.1988. Obvodní soud pro Prahu 1 tak rozhodnul již jednou, tento rozsudek však městský soud v Praze zrušil a odvrátil, že nebylo jasné, zda V. Šebovcov od rošťování plakátrů upustil dobrovolně. Při hlavním líčení dne 19.9. před obvodním soudem pro Prahu 1 však z důkazního řízení vyplýnulo, že V. Šebovcov plakáty použít mohl, nicméně od toho dobrovolně upustil. Prokurátor se opět odvolal, o věci bude rozhodovat městský soud v Praze (viz naše sdělení č. 890, 907 a 938).

V Praze 3.10.1989

ředitel

ředitel

ředitel

Václav Havel příze Tadeusovi Haenowitzkému a Ivo Pospisilovi
Vášnou pane Pospisil, vášnou pane Haenowitzki.

přál vám počelečně, což se může edat neuvyhle, ale záleží k tomu ovšem svědectví důvody, v Československu byli totiž nedávno uváděni a v podvrazené republice ohvindost dva ml. slovenští představitelé, kteří mi připomínají vás dva. Jde o Mira Kusáka a Jana Černogurského. Miro Kusý je docentem filosofie, bývalým režisérkem čtvrtého kanálu (z Dubčekovy éry) a je to reformní komunista, věříci, že komunistická strana nemůže mít svůj mocenský monopol zahrnuje v českém, ale že musí s vedoucí poslancovou volebníkem ve svobodné soutěži o moc. Na názory téměř identické s vašimi, pane Pospisil, a kdyby v roce 1968 nezasahly do československého vývoje okupační armády, nezaschytané by dnes měli v československém politickém vedení a českocomunistické straně podobná postavení, jaké měla Vy v Maďarsku a jeho v jednotce demokratické strany. Vy, pane Haenowitzki, jste charakterizován jako katolický intelektuál, kterému jako občanovi záleží na osudu jeho země. Přesně těž charakteristika platí o Jánu Černogurském, i když je, pravda, o mnoho let mladší než Vy. Kdyby se v Československu vyvíjely poměry směrem k demokracii, nebyl vyloučeno, že by jednou začal také funkci, kterou jste nyní povídáte Vy. Toto zrovnažení, které se mi nuthavě vnucuje, platí ovšem i obráceně: kdybyste vy dva, pane Pospisil a pane Haenowitzki, žili v dnešním Československu, byli byste na své názory a občanské postoje možná zavřeni, tehdy, jak jsem zároveň dnes Miro Kusý a Ján Černogurský. Oba dnes začádkem významně státní funkce v zemi, kteří jsou zařízeni na jihlavskému muzeu Československa, ale kteří jsou s ním svázány i různými spojenecckými vztahy. O to odlesicíjší se mi zdá, abyste se právě vy dva věřejně zastali dnešní slovenských demokratů, kteří jsou nezvyklě vzdálení a kterým hrozí vysoké tresty. Krátě vás hlas by mohl zdat bez vlivu, o tom jsem povídá pětadvědesát. Záda vás proto snadno, ovšem se na jejich podporu Žákový dům by nebyl jen významnou pomocí jiné dvěma, nebyl by dokonce jen významnou pomocí celé československé společnosti, ale byl by i v zdí jinu většinu země: neumím si představit, že nějak většinu země o demokratickou a pluralistickou společnost může být narušeno úspěšně, když-li mění místní jako tomu kříž uvedeno konzervativní Československo, které v době, když v ostatních socialistických zemích jsou politické vězni propuštěni nebo propuštěni, zavírá kritiky svého vedení v rozsahu smí, jasné vzdáleně méně v době březnových. Svoboda Mira Kusáka a Jána Černogurského, stejně jako Iagy Pospisil, Hiroslava Haňáka a Antona Belochkého, kteří jsou obviněni z toho, že i svobodou vás dva a svobodou mnoha tří zemí. Prosím vás o pozor!

Václav Havel

Dodáváme, že dne 2. října nevěstil Václavu Havlo v jeho pražském bytě první tajemník velvyslanectví PSLK Kryštof Opalski a přesal mu dopis předsedy polské vlády Tadeusse Haenowitzkého z 25. srpna. Polští premiér v něm Václavovi Havlovi sděluje, že případ Hiroslava Kusáka a Jána Černogurského mu leží na srdci a že v této věci podnikl a podniká kroky, které povolují na nejproduktivnější. Premiér Haenowitzký Václava Havlo ubezpečil o svých sympatiích a své solidaritě.

O dopise V. Havlo se zátiší tisíce novinářů, kteří také Ivo Pospisil na technické výstavě Složek v Budapešti, kde řekl, že dopis bude zveřejněn.

státník

státník

státník

Východočeský exodus (reportér Jana Urbana)

V neděli 1. října brzy ráno se usoudily edice, že uprchlická krize je zahájena a že Michail Gorbačov může klidně přijet na jižní velkolepou oslavu čtyřicetiletého MVR. Na Malé Straně sázaly stát desítky opuštěných aut se snáškou dnu a všechno vypadalo na klidnou nedílnu.

Ráno však přijely první vlaky z Berlína a Drážďan, v malostranských uličkách se zpozou objevily skupinky mladých východních Němců, berlinských a rakouských. Přijedoucí další a další auta a lidé je v chvatu opouštěli. Třes den se ukázalo, že polští občané obhájeli svůj velvyslanectví a jeho nahradu kordonem a odmítli pouštět některé mluvíci lidí do jeho blízkosti. Velvyslanectví protestuje, kde lidé se podařilo dostat do zahrady přes příkopky posledních volvyslanectví už. A vedení město sedí na chodníku před uzavřenou budovou městní dvěk řek lidí.

v pondělí proud lidí od rána resíluje a policie už přestává situaci svládat. Rechodujičí chvíle se odhrává v podvečer. Zatímco probíhají intenzivní diplomatické jednání, policistům před velvyslanectvím v Praze vydal někdo kolem půl čtvrté reakce vytlačit řečce z ulice. Policie proto začala proti lidem postupovat s kovovými náterasy. Použití byly použity i gumové obaly. Uprostřed davu odkrášly masky dospělých malých dětí, vzdalu udržovali policietky mimo lidi, mezi nimiž ž několik Čechů. Policie postavila na začátku ulice zábrany. Z jedné strany stálo několik desítek policietů a z druhé už mnoho sice žádalo, k nimž se připojovali stále noví a noví. Kernalitskou ulici jen stále projížděly traťovaje s auta. Obyčeji se shandování Freibalt, Freibalt, Bělorští Čeli a okolních domů přináší čaj pro děti a nabízejí místa na přespání. Všechno odpovídají stejně: Musíme tady zůstat, nesmíme proměnit ten moment, kdy nás pustí dovnitř. Oni nás musejí pustit.

Vypadalo to neuvěřitelně, ale těsně po deváté hodině večerní přicházejí k policejnímu zábranu pracovníci velvyslanectví NDR, policie uvolňuje průchod a první skupina menšíck s malými dětmi prochází těch posledních pár metrů k otevřené bráně velvyslanectví. Za nimi postupně dálší a dálší. V 11 hodin v noční je před budovou stále ještě asi 250 lidí, posudu postupujících dovnitř. Velká skupina policietů prochází kolem a čeká opodál.

V úterý dopoledne stejně před přeplněnou zábranou už nejméně pětset lidí. Občas se počeví brána a hned za ní je malé schodiště s palandy, postavené ve vstupní hale. Je jasné, že už teď je budova přeplněna. Če-policetní dřívejších odchodu je ve 12 hodin, že počet lidí uvnitř přesáhl pět tisíc a dédal, že podle zpráv z čes.-východoněmecké hranice je na německé straně ve sněru do Československa fronta více než tisíc vozů. Prohlásil doslova: Němci musejí zavřít hranice, Jinak se na pár hodin nikdo nevrátí. To se pak okamžitě stalo kolem 15. hodiny. Z rozhovoru s lidmi, kteří přijali odpolední vlnky se dozvídáme, že východoněmecká Bezpochybně už od samého poledne vytahovala z vlaků lidí, které podezírala, že chodí přeshraničnat. Večer se prudce ochlazuje. Je souhůrků šest stupňů a začíná fukat nepříjemný vítr. Přeplněný objekt velvyslanectví už nepojojuje ani všeobecný náminku s dětmi, malé náměstí před ním je naplněno tím už nespočetnou množstvím lidí. Kolem žádostí hodiny nejednou vybuchuje jáseč a akandování Freibalt, Freibalt. Pracovníci velvyslanectví právě soudní, že bylo dosaženo dohody o umožnění odchodu všech příhodných do NSR. Objevují se desítky liberi československé, všechno se najedou až na dosah ruky. Přicházejí pracovníci západoněmeckého Červeného kříže a pomalu žádají množství lidí směrem, odkud prý už v osm hodin mají přijet první autobusy, které mají všechny lidé postupně převézt na libeňské nádraží. Odtržení může být využito 12 vlaků přes Pražskou do bavorského Hofu. Na spodní křižovatce s Kernalitskou ulicí, kde se má podle plánu nastupovat do autobusů, odchází první skupina, která se zde mísí se stále ještě přicházejícími novými uprchly.

Záčíná dlouhá poslední noc, ale v tu chvíli to ještě nikdo z příslušných neučít. Teprve po desáté hodině večer se objevují informace, že se ostromě NSR dočkoval jehly technicko-organizačním obtížím, které spočívají vypřavení vlaků. Podle informací pracovníků velvyslanectví české strany spolupracuje dobré, jde prostě o to, že je to příliš velký problém a je nutno mit trpělivost. Odhadly počtu lidí se pohybují od pěti do jedenácti tisíc. Po půlnoci jsou lidé už usaveni. Je velké zima, možé děti začínají plakat. Nejdostatek příkrývák. Če-červený kříž, který sídlí v obrovské budově někdyšních československých dětí sice metrů odsud, nedokázal ani projevit dobrou vůli. Těsně před jednou hodinou přijíždí soukromý autem několik zdravotních sester z NSR a procházejí mezi pronámlými lidmi. Čes od času se objeví někdo z malostranských soukazů a brámem kávy anebo čaje. Před čtvrtou hodinou ráno jsou chodníky zaplněny sedicími a ležícími postavami převážně jenom v letním obléčení. Stále se objevují lidé s konvicemi kávy a čaje. Podle poslední informace se dokáže na přistavení už třinácti vlaků, ale transport prý proběhne až odpoledne, aby bylo možno připravit jako jednorázovou akci a všechny třináct vlaků jelo na jednom. Objevují se fantastické pověsti o scénách, které se odhrávaly na českobratrské po odpoledním uzavření přechodů. Je půl sedmé ráno. Nad Prahou vychází slunce. Pronáší lidé si v okolních obchodech nakupují snídaně. Odpoledne, kdy snad konečně mohou odjet vlaky, se už nezdá tak daleko. Kondič předložil poslední noc.

Pohračování - Štěfka byla v Praze naštěstí přivítávým teplym časem se slunetným počasím. Tí, co se vydaly v chladné noči, došplhali dopoledne, zastaveni na chodnících, či opět s ní domů. Před polednem jene se skupinou zahraničních novinářů diskutovali o posledních novinkách. Nechal uprchlky se prý objevilo několik mladých lidí, kteří v noci po uzavření braníček přechodů rájno předli hranice do Československa a stoupeli příjezd do Fráby. Očitý svědek vypovídá, že na Letenské pláni, která je vzdálená jen pár minut jízdy autem, stojí od včerejšího večera přes dvacet akčních automobilů s pohotovostním plukem SSB. Ale s tím nikdo nechce ani slyšet. Atmosféra je uvolnila, mladí lidé si na popud pracovníků Červeného kříže půjčují v domech smetáky a ulicej papíry a smeti. Uprostřed nejhnutějšího davu koluje velká želitová taška, do které lidé dívají ubytek peněz, které u sebe mají. Vznikla spontánní sbírka na Červený kříž. Neptal jsem se, ale myslím, že na řeč západoněmecký, jehož pracovníci prakticky bez spánku a s obdivuhodnou trpělivostí a laskavostí pomáhali po celou noc uprchlým na malostranské ulici.

Za Červený kříž se objevili před branou velvyslanectví až kolem jednadvacáté hodiny dopoledne, sestoupen skupinou až patnácti pracovníků aparátu, doprovázených fotografy, který ovšem během prot fotografoval téměř výhradně tuto skupinu. Na krátkém vyjednávání záběr rozdával plachovky z Coca Colou, mechněl však odpověď na otázku, proč nemohly být na noc přivázány příkryvky, výmnice s teplým čaje, maringotky s chemickým toaletní, anebco před prostě řeč Červený kříž neposkytl alespoň na noc matkám a dětem svoji blízko poleženou budovu.

Po čtvrti hodiny dopoledne je přes Národní Stranu přerušena automobilová a tramvajová doprava a kolem půl páté končí přijíždějí první autobusy. Nejprve jde mimoúrovňové soufale posudu. Lidé musejí k autobusům procházet kontrolem dokumentů a potom širokým kordonem přeslužníci pohotovostního pluku SSB v bílých přilbách. Okolo kordonu se rychle shromažďuje kvědavý dav shruba 200 Prákanů, kterí se loučí s každým odjíždějícím autobusem máváním a potleskem. To všechno se toleruje, jenom se nemůže fotografovat. Několik fotografií snatého přicházejí a film. Nasítim se rozhříkli. Ze vlaky nebyly společnou kvůli snaze orgánů NDR odříznout transport tak dlechu, aby přes NDR projížděl až v noci, jak se mnozí domnívali, ale proto, že stovky těch lidí, kteří nechtěli projet hranice do Československa před jejich usevřením, obousíli nádraží a sedali si na kolej, aby vlnku zabránili v odjezdu. V průběhu večera se mimoúrovňové zrychlují, přeslužníci VB pomáhají maninkám a dětem a sami poddávají ravanou přes zátarasy využívající průchod, v němž se kontrolují doklady. Konflikty s pondělního podvečera jsou dálvače zapomenutý a všechnu se snazi nic te už se nejrychleji na sebou. Ulice se postupně vyprazdňují, místní lidé přinášejí stejně jako den předtím kávu a čaj.

V půl osmnácté v noci je už hned ulice prázdna a z hrany velvyslanectví se začíná odvájet dleuhý had řeč, kdo bude využít. Odhad celkového počtu uprchlých říd dosahuje až 16 000. Je jisté větší značka než včera, ale to už nikomu nevadí. Před ráno vše náhle končí.

Na ulici a na předvratně před velvyslanectvím jsou hromady odpadků. Několik průměrných policistů postává před budovami exierického a západoněmeckého velvyslanectví, kde parkuje deset mikrobusů a kamionů západoněmeckého Červeného kříže. Vážde jezdí vozy odtahové služby. Podle údajů rasového Rukáho práva je v Praze 1600 opuštěných automobilů z NDR. Druhý díl exodu tedy skončil. Sam exodus bude počítat. V ulici Trávníčké stojí dva opuštěné trubanty, které prý přijely až po ránu. V zámku kufru jednoho z nich je zasázen svazek klíčů. Podle vyhýbavé odpovědi jednoho z pracovníků západoněmeckého Červeného kříže je v budově velvyslanectví znova už několik desítek lidí. Na rozhoudenou míří říká: "My tohle vytěžit nemůžeme, je třeba odstřelit příčku".

vlna

vlna

vlna

V současnosti nové výdaje:

Lidové noviny č.9, roč.2., září 1989, 28 stran A4

příběhový materiál a denová a zahraniční, s j. Dopta mladých novinářů, rozhovor s Jiřím Banátkou, právní rubriku s příspěvkem Král je nabý, povídání s Jiřím Suchým, informaci o politickém vězni Antonínu Pernickém, další materiály o Katyni at.

Sport č.5, roč.10, srpen 1989, 36 stran A4
obsahuje rozhovor s Václavem Havlem, komentář Jana Buňka k hranému sponzoru a reportáž Ivana Lampera Jak zabít horníka, rozhovor s představitelom maďarského Svazu svobodných demokratů Ferencsem Kószegem, články z kultury Komu těšíkáme a když druhé generace od Zbyňka Hajdy a Andreje Stankoviče.

Ceskoslovenský hlasinský výbor - informační zpravodaj č.3, 37 stran
je celý věnován situaci výpravy Československého výbora za rok 1988.

Diskuse č.76, říjen 1989, 23 stran A4

secreticko-politický občenik a příspěvkuem Jana Blaže Několik slov o sobě, pracovním textem Vladimíra Turka o socialismu a hlavně proti němu a Malým drahmí o mladém Vlastovi Příkazatě.

Informace o církvi č.10, 1989, 26 stran A4

prednášenává báseň R.H.Bilka Podzemí, dále obsahuje mj. článek Litoměřického děčáka se dobrovolnou pastýřkou, dopis Rudemu právu s titulkem Je to výchova k redlikovskému pastýřskému licek J.Brauna o vnitřní politické situaci v NDR, dopis slovenských intelektuálů prezidentu ČSSR a další správy ze života církve.

Voknoviny, č.15, nepaginováno

je věnováno všechny kamarádům - Františkovi Štrátkovi a Dušanu Jirousekovi a obsahuje mj. polemický materiál Petrušky Šuerrové Několik ne zvola nepořídaných pouzdných článků Lidéckého práva v odbádkách a odpověďich, rozhovor s Pavlem Janským, báseníkem s politickým vězněm a pedagogem I. ř. let, ekologickou rubriku, básen, prozvu a další.

Zpravodaj demokratické iniciativy č.7, červenec 1989, 14 stran A4

přináší Akční program Demokratické iniciativy, zájemce o diskuse se Zbyněkem Bujkem a další správy.

Ekocentrum č.1, červen 1989, 10 stran A4

vydává Ekologická společnost a obsahuje krátké informace a činností oficiálních a nezávislých ekologických iniciativ.

www

www

www

Krátké zprávy

Přepadení Jany Miklušákové

Jana Miklušáková, devatenáctiletá osmička, která byla v posledních sedmi několikrát nadřízena ve Štromovce a při diskusech na Karlově mostě, byla ve čtvrtce 29.9. po skončení běhu třídu Politických vězňů pěšky domů do Karlína. Když procházel pod Negrelliho viaduktem, byla přepadena čtyřmi muži v civilu, kteří ji vrátili do vozu a za neutělých výhrůžek ji odvezli na polní cestu poblíž Horních Počernic, kde ji, už za tmy, ponechali. V průběhu incidentu ji vyhrožovali fyzickým úderem a provedli ji bezákonné osobní prohlídku. V jednom se čtyři účastníci poznala Jana Miklušáková příslušníka Sb, který opalu a dalšími byl Stanislava Pence v Karlově ulici dne 30. srpna 1989.

*

Eurová napadení Václava Svobody

Dne 5.10. po 17. hodině byl na třídě Politických vězňů eurově mluvčí Václav Svoboda jednou a příslušníkům Sb, který jej zatáhl do průjezdu blízkého domu, před jehož vchodem stál uniformovaný příslušník Sb, Václav Svoboda, nar. 23.4.1962, Kraslice 63, řidič TGB Roativen, člen NRJL, utrpěl otřes mozku, byl mu zetívan rat a nejedná se o 13.10. je v pracovní neschopnosti. Na eurově pádného nezadání příslušníka Sb, který V. Svobodovi vyhrožoval, "že ho zabije, uvidíš-li ho ještě na nějaké akci nezávislých iniciativ", podal V. Svoboda oznamení na odchodek ve ve Kralíké ulici, kde s ním byl podepsán protokol.

*

Hlavní líčení ve věci Vladimíra Veseláka

Dne 26.9.1989 probělo za přítomnosti asi čtyřiceti přátel ohlášovaného před soudem městského soudu v Brně se předsednictvím MUDr. Marie Bláthové hlavní líčení v trutnář věci proti Vladimíru Veselákovi, ohlášovaném s cr. činu účelu na veřejnosti činidle podle §155 čr.z. a s výčnělostí poče §102 čr.z. Záčte trentních činů

se měl Vladimír Veselský dopustit 21. srpna v Orli ulici v Brně, kde údajně vulgárně vyklíkoval a spásobil skupení příslušníků VB, které jej hodlali předvést na řeč VB, jehož měl podle jejich mínění poškozený ohčanský průkaz.

Ve své výpovědi uvedl Vladimír Veselský, že měl nový, nepoškozený ohčanský průkaz, který chtěl sotříti sami příslušníci VB, aby měli závratku k jeho zadírkám. Poptal, že by vulgárně vyklíkoval a fyzicky napadat příslušníky VB. Ve výpovědních příslušníků VB Pixela, Kleina, Joachima a Bečka se objevily rozpory. Jejich objevnění by mohlo dát na pravdu výpovědi Vladimíra Veselského. Obhájec JUDr. Jan Machourák rádil o předvolání sedmi dalších svědků, kteří by svou výpověď mohli významně přispět k ohčanskému celému případu. Jeho žádost byla uznána soudce soudu zařízenou jako nadbytečná. Hlášení bylo odřízeno na 24.10. v 8 hodin do nástroje č. 45 městského soudu v Brně.

Vladimír Veselský, stříbrnacíletý dělník z Brna, skutává nadíle ve vazbě v Brně-Bohunicech, kde ukončil po dvacetidnytech dnech procesního hladovku, kterou se bránil proti svému obvinění a věznění.

VI. Veselský byl zadřen 21.8. na Orli ulici v Brně a obviněn z útoku na veřejnosti činiteli podle čl. 155 Ila tržák, rozhodnutím místokrále prokurátora v Brně ze dne 24.8. byl vzat do vazby. Po týdenuf hladovce byl ve velmi špatném stavu převezen do vězňské nemocnice v Praze na Pankráci, kde byl několikrát vylícován soudem, v hladovce však pokračoval. Když nebyl propuštěn z vazby 4.9. po soudnění s výsledky vyděkování, přestal pít. Bylo mu vyhrožováno, že bude opět živen soudou, což odmítl s odvodněním, že neanděl pásili. Po čtyřech dnech začal opět pít a 15.9., ve velmi špatném psychickém i fyzickém stavu svoji hladovku ukončil. 20.9. byl převezen spět do Brna-Bohunice. Hradí mu trenér odpětí svobody až na tři roky.

*

Hladovka Miloslava Marečka

Podle posledních správ Miloslav Mareček, obviněný z přípravy k trestnému činu pobuřování za rozhíkování prohlížení Několik vět, pokračuje nadíle ve svém bytu v Kyjově v hladovce na protest proti svému obvinění. Tuto hladovku započal 10. října, neboť usoudil, že zákonující prostředky se nedovolá spravedlnosti. Každý den proti jeho vůli kontroluje lékař jeho zdravotní stav. Aby nezdokonalil svoji hladovku problémy zaměstnavatele, přerušil pracovní proces a vybírá si neplacenou dovolenou.

V dopise Petra Kožáka z 18.9.1989, který adresuje generální prokuraturu ČSSR, povahuje on a dalších 27 spoluodepsaných občanů trestní stíhání proti Miloslavu Marečkovi za nespravedlivé.

*

Udělení ceny Olafa Palmeho

Dne 2.10.1989 byla Václavu Havlovi udělena Hradec pamětního fondu Olafa Palmeho cena roku 1989 za "jeho důsledné a odvážné vystupování ve prospěch pravdy a demokracie". Václav Havel v děkovném dopise n. "doufá, že svým budoucím počinům bude práv větší, které se mu dostane". Cena Olafa Palmeho je spojena s částkou 100 000 švédských korun, kterých se VHavlově zúčtuje v naději, "že ji Hradec pamětního fondu O. Palmeho investuje ve prospěch čs. kultury".

*

Dopis do SSSR

Skupina aktivistů různých nezávislých skupin - Charty 77, VONB, Českobělohorský výbor, Česká SOS, České děti - napsala dne 2.10.1989 dopis, který adresovali do světového sovětu SSSR, sjezdu lidových poslanců SSSR a sovětským komunistickým edukativním prostředkům. Uposlání je v něm na přetrvačající následky intervence armád Sovětského svazu a čtyř zemí Varšavské smlouvy do Československa před jednadvaceti lety. Dopis poukazuje na konkrétní případ 22letého zdravotního sestry Lucie Váčkové obžalované z pobuřování, kterého se měla dopustit výrobou a rozhíkováním letáků požadujících odchod sovětských vojáků a odstoupení čs. vlasti dosazené tanky. V dopise jsou dále jmenováni důstojník vbačkové, kteří jsou stíháni za rozhíkování letáků před 21. výročím vojenského záchrannu a další občané stíháni za učešení památky padlých spoluobčanů zabitých vojáky Varšavské smlouvy v roce 1968.

*

Setkání s parlamentními delegacemi

V posledním týdnu došlo ke třem setkáním aktivistů Charzy 77 a dalších nezávislých skupin s iniciativou a třemi parlamentními delegacemi, které v Československu díky na oficiálních návštěvách. Dne 20.září proběhla v bytě zástupce Charzy 77 Davy Němcové až dvouhodinová diskuse s delegací Spolkového sněmu Německé republiky, kterou vedl Peter Gots. Dne 22.září se setkali aži patnácti zástupci čs.nezávislých skupin konadatí poslanci a senátori, vedeni předsedou poslaneckého sdružení Kanada-Evropa poslancem Terrencem Cliffordem, aži dvouhodinové setkání se odbyvalo na zahrádce rezidence kanadského velvyslance. Dne 26.září se na pozvání britského velvyslance sešli aktivisté Charzy 77 a dalších iniciativ až skupinou Labouristických poslanců Velké Británie, v jejichž čele byl poslanec John Marek; diskuse trvala více než hodinu. Při všech těchto přiležitostech objasňovali čs.členové skupin situaci v oblasti lidských práv a sválosti zákona, te na če.vedení je třeba vykonávat nátlak, aby propustilo politicky vězany. Kromě jiných případů byl západní poslanec informován o případu vězňů a stíhacích slovenských deaučranců.

*

Dopis signatářů Několika vět předsedovi vlády ČSSR

V dopise z 20.9.1989, který 22 čs.členů (mezi nimi Václav Havel, Jiří Křížan, Jiří Hájek, Milan Šimečka, Josef Zvěřina, Milos Rejhrt, Jiří Hansek, Milan Uhde) adresovalo Ladislavu Adamovi, se psalo, že signatáři Několika vět tvoří ales již nezanedbatelnou společenskou sílu. Ladislav Adamec je rád, aby Několik vět považoval nadále za petici, vzniklou v souladu s periodem pravom. Dále se v dopise uvádí, že společenská represia, bikanování a persekuce desítek občanů jen potvrzuji opravněnost všech požadavků, které byly v provedení Několik vět vysloveny. Autorki dopisu upozorňují dle na přestřelku, kardinála Františka Tomáška, který nabídl přímořskou pôdu k dialogu, k nimž je připraven i partner a spoluji v takovém kroku jednu z možných cest, jak předejsť hrozící společenské krizi.

V krátkém rozhovoru před vráty Úřadu předsednictva federální vlády došlo 19.9. k ujednání mezi zástupcem signatářů cohete dopisu Jiřím Křížanem a předcem předsedy vlády dr.Oskarem Krejčí, že tento dopis nebude dosud ani sveden. Přesto ani předseda federální vlády L.Adamec, ani rádový z jeho zástupců v tomto termínu ne-dopis žádným způsobem nereagoval.

Počet signatářů provolání Několik vět dosáhl dne 6.10.1989 31 533.

*

Ota Veverka nadále vězen

Zádeč Oty Veverky, zakládajícího skupence Mirovnoho klubu Johna Londona a signatáře Charzy 77 o podmínečné propuštění byla dne 25.9.1989 zamítnuta ekronijním soudem v Kladně. Ota Veverka vykonává ve II.NVS ve Vinořích u Kladna jednorocení trest, k němuž byl odsouzen v únoru t.r. se kladení květin k soše sv.Václava a pořekátovi uctění památky Jana Palacha. Soudní budovu klidně připluščí sml. a StB, kteří neuvozili přátelům Oty Veverky vstup do jednací síně. Václav Havel, který na soud přijel, nabízel své auto políkované. Do všech zámků automobilů byly nastrčány jehly. Do konca trestu zbyvají Otovi Veverkově přes tři měsíce.

*

Jaroslav Krblišek znova soudce

Jaroslav Krblišek, nar.9.10.1952, obráběč kovů a TOS Hostivice byl přivedené etiketou jeho obvinění z předku proti veřejnému pořádku, jehož se náleží dopustit svolu účastníků shromáždění 28.10.1988 na Václavském náměstí v Praze. Václ byla rozhodnutí JUDr.Jana Bělohradského z 30.11.1988 poukoupeno přestupkové koncesí ONV pro Prahu 1, která J.Krbliškovi učinila pokutu 200 Kčs.

Nejvyšší soud ČR v soudku složeném z předsedy JUDr.Patra Brachovského a předsedkyně JUDr.Jaroslava Bobka a JUDr.Václava Krčeny vyhověl dne 30.6.1989 etižnosti generálního prokurátora a vyslovil se, že usnesení soudce Bělohradského byl porušen zákon. Usnesení zrušil a povolil obvodnímu soudu, aby ve včesi znova jednal a rozhodl. Kláštní líčení konané 26.9.1989 v Praze 1, bylo po zahájení odřečeno na 12.10.1989.

Postup generálního prokurátora a nejvyššího soudu pravděpodobně souvisí s petici čestitček členů ROH TOS Reaktivní, jejímž autorem byl údajně právě J. Křížek, v níž se protestuje proti politickému násilí mocenských orgánů, a to především při jednových shromážděních na Václavském náměstí.

*

Borůvki památky svatého Václava

Ve čtvrtek 28. září, v den svátku sv. Václava, se konala od 18 hodin v pražské katedrále sv. Václava mše. Její se zúčastnilo asi 5000 lidí. Církev účastníků mše se po jejím skončení odebrala ze zpěvu svatozářského chorálu písničky přes Kalou Štronu, Karlín most a Staré Město na Václavské náměstí, kde se ve 20 hodin mělo před památníkem knížete Václava sejít shromáždění k uctění památky tehoto světce a patrona samé české. Kolem 20. hodiny bylo na prostranství před památníkem a na obou chodnicích tří až čtyři stovky lidí. Současně se však mezi nimi pohybovaly několik set příslušníků Státní a Vojenské bezpečnosti, kterí kontrolovali občanské příslušky a vypisovali si a nich idoucí. Hrabániště lidem v polozemi kvůli v osoby sv. Václava, ale všechny občany, kteří tak udělili, po položení květin legitimovali.

K brutální represi tentokrát nedošlo, avšak ve 20,45 hodin byl na Václavském náměstí při kontrole občanského příslušku zadřen signatář Charity 77 Jiří Wolf, jemuž bylo vysloveno po převesení na oddílení VB ve Školce ulici podstavení z předešlou proti všechnu pořádku. Něl se ho podle policisty konejšícího objasňování dopustit tím, že ve 20,40 hod. měl vstoupit v Praze I na Václavské náměstí více než 200 osob, jimiž předepříval náboženský chorál. Jiří Wolf byl z policejní stránice propuštěn až v jednu hodinu po půlnoci. Kromě něho byli na oddílení VB ve Školce ulici předvedeni další tři občané Jiří Burian, který byl zadřen až po rozechodu lidí u obchodního domu Družba zhruba v 21 hodin, když v horní části Václavského náměstí novofili až ke dvěma stovkám mladých lidí o svobodě a demokracii. Dalšími zadřenými byli 19letý signatář Charity 77 David Bládek a 18letá učnice Jitka Křenková, kteří byli zadřeni u památníku sv. Václava až ve 22 hodin.

*

Výslechy v Brně

V souvislosti s konáním Brněnského fóra dne 25.9.1989 byly téhož dne zadřené několik nezdvišil aktivistů z Brna: Hanu Holcnerovou a Jaroslava Babáka vyučujícími příslušníci StB pod zámkou tvrzezaří, že během hlavního lídení s Vladislavem Veselkým má dojít k narušení všechnuho pořádku. Výslechy byly mimořádně prováděny tak, aby se H. Holcnerová a J. Babáka nemohly zúčastnit Brněnského fóra. To proběhlo v sále Vysokoškolského klubu na téma informovanost všechností a možnost zapojovat do všechnuho života za pomoc poslanců. Brněnské fórum bylo na přání primátora města Brna ing. Josefa Pernici ukončeno již ve 20 hodin, přestože zavíral dobu ve Vysokoškolském klubu je ve 22 hodin.

*

Berušky před budovou Budějova práva

Ve čtvrtek den 21.9. se během třídy Politických vědů zúčastnilo 72 běžců, kteří odeslali pozdrav významným Renáto Pánovi a Josefům Růžecovi. Poprvé zde večeřej vystoupili članové radikálního sdružení Berušky, které bylo založeno údajně už v červenci t. r. skupinou mladých lidí z učňovských ateliérů a ateliérů škol. Po skončení běhu se až třicet Berušek odebralo k nové budově Budějova práva na Florenci, kde oslavily den tisku korzem "alegorických osob" a jejich přátel. Než ale alegorickým postavám bylo například malé bruneta a černou flétnou v ruce, které měla na rázech plakát s nápisem "Jež vysoká bloudýna a neuváděm čerstvě flétat", plakát s tvrzením "Neroz nocim lepice", potom logicky nosil mladý muž s velkou čepicí a podobně mladík v černých kalhotách tvrdil na svém plakátku, že nosnáči černou barvu. Příslušníci StB filmovali Berušky videokamerou a postupně zadřeli jednotlivé sedmdesátiletou studentku gymnázia Lenku Boleslavovou, stejně starou studentku SKŠ Irenu Křížovou, 18letého operátora počítače Vladislava Tarkovského a Tomáše Štíbrného. L. Boleslavové příslušníci StB vyhrožovali, že aniž ji celou lojt reditu, že udeří do obličeje. Po čtrnáctech hodinách ji předali příslušníkům VB, kteří s ní vepsali protokol a učinili ji a J. Křížové pokutu 100 Kčs a údajný přestupek proti všechnu pořádku.

*

Soudní spory o tiskovou správou

Jitřina Šiklová žaluje Rudé právo

Obvodní soud pro Prahu I, jehož senátu předsedal JUDr. Jan Vyklický, projednával dne 18.9.1989 žalobu dr. Jiřiny Šiklové, jíž se domáhá, aby Rudému právu byla učtena povinnost uvádět opakem nepravdivých údajů o její osobě. RP uveřejnilo dne 9.3.1989 článek Kábilky a Hatchova, které se dotkly cti J. Šiklové a požadují ji v zaměstnání. Právní zástupce ředitelstva RP JUDr. František Orlovič se pokoušel prokázat správnost údajů v napsaném článku jednak výptem a výpovědi J. Šiklové, kterou učinila pracovníkem Střední bezpečnosti, jednak výslechem třícto pracovníků. Z výsledků obou svědků (v hodnotě majora a nadporučíka) vyplýválo, že ani takový zápis nepřiznával (byl opatřen pouze šifrou a neměl žádnou formu sápuče o výpovědi). Při domovní prohlídce v byte, v rekreacním objektu a na pracoviště nenašly žádné peníze, o nichž se píše v článku RP, a také je ani nikdy neviděl. Soud se nespokojil s tvrzením obou pracovníků StB, že si dělali poznámky o údajných výročích Jiřiny Šiklové a požadoval další důkazy. Soudní jednání bylo proto odroženo na neurčité.

Omluva Ericha Kuklovi

Ve všeobecném soudním sporu byl 25.9.1989 konečně obvodním soudem pro Prahu I, jehož senátu předsedal JUDr. Jan Vyklický, vynesen rozhodnutí. Zeťovany Josef Šebesta a nakladatelství Melantrich byli uzádai povinností uveřejnit společně nebo každý sám ze sebe na vlastní náklady v deníku Svobodné slovo v rubrice správ a článků nebo o kultuře do 15 dnů od právní moci rozhodnutí následující článek: "Omluva Erichu Kuklovi. Údaj na str. 230, odstavec 2. knihy Josefa Šebesty "v sami zálibení?" vydané nakladatelstvím Melantrich v Praze v roce 1986, kde je uvedeno "...konfident veřetinského gestapa Erich Kulka-Schöhn, který v době okupace působil v protizápadovském referátu. Byl to muž, který byl podle potřeb gestapa satyřán a opět propouskán za svobodu..." je nepravdivý. Josef Šebesta a nakladatelství Melantrich se žalobci za svěřenou těchto údajů, kterým mohlo být poškozeno s docela jasno, pověst. Lidské cítění a čest žalebce, omlouvají".

Rozsudek obvodního soudu nenabyl právní moci, zádaj z obou stran se navýhodňuje, kde se odvolá. Je však pravděpodobné, že dr. Daniel podá odvolání ale pořád proti výroku o nákladech žalouní.

Satisfakce Petru Uhloví

Krátký soud v Praze dne 6.10.1989 poručil rozhodek obvodního soudu pro Prahu I z 15.5. s.r., jímž se Rudému právu nařizuje, aby do třiceti dnů od právní moci rozhodnutí v sobotním vydání deníku Rudé právo na straně 2 nebo 3 uveřejnil tiskovou správu tohoto znění: "V článku Jaroslava Kejara ze dne 18.6. uveřejněného pod titulkem 'Aventurista z tav. Čtvrtá internacionálně' pod maskou pseudorevoluční fráze' byly uvedeny nepravdivé údaje. Neží pravda, že by se Petr Uhl účastnil diskuse o plánech na evlídumci Československa a odrysilní protizápadové prohlášení. Petr Uhl byl odsouzen v r. 1971 ke čtyřem letům stráži svobody, nikoliv k několika měsícům."

Petr Uhl je první aktivista nezávislých iniciativ, který dosáhl, byť částečně, současnou zadečtuještě po uveřejnění záchranného článku. Další soudní řízení o žalobách Ericha Kukly, Jiřiny Šiklové a Ivana Havla nejsou dosud provedené ukončeny.

Petr Uhl vydal po vynesení rozhodnutí prohlášení, v němž m.j. uvedl: "...Po celých čtyřiceti letech bylo obříště středovázkou po uveřejnění záchranného článku. Občanský soudní řízení, upravující procesní stránku soudního řízení, i dosud platný tiskový zákon z r. 1966, nedávají příliš možností pro dosázení nápravy soudní cestou. Přesto však soudní, první i druhého stupně, kteří působí v institucích, ideově a mocensky scela evázaných s Rudým právem, byli nutni uznat alepořád zákonem neopornou sluhu důstojnosti". *

Zákon vysílání a solidární akce na protest

strukujeme Instrukci vydanou dne 12.7.1989 pro některé pracovníky Československé

"V souladu s instrukcí ředitelství riadiče Československého dr. Karla Kvasila Československého ředitelství na stanovenou aktivity pracovníků Československa v Praze dňa 10. října 1989.

prednesené) se čtrnáctem aktíva pracovníků Čs.rozhlasu v Praze dňa 10. jila 1989 zjednačila s okamžitou platnosťou záložkovat a nevysielat hudobné nahrávky autorov a interpretov z oblasti populárnej hudby: Hana Zágorová, Michal Kočák, Ivan Luffman, Jiří Suchý, Vladimír Merta, Milan Blavac, Petr Škoumal, Václav Daněk, Marta Kublášová, Jiří Němeček, Petr Novák, Tomáš Tveroch, Ladislav Kenter, Ondřej Konrád, Jiří Černý, Jiří Bulis, Rudolf Peller, Martha Kleffher-Ladu. Pečiatka Čs.rozhlasu na Slovensku, hľaval redaktora hudobného vysielania, 812 90 Bratislava, Nyfara 4, číslo pečiatky: -1-. Podpis je nečitelný.

Všetí počet pražských hercú se nyní rozhodl, že na protest proti diskriminaci svých kolegov, ktorí sa pripojili k petici Národní včer, odmítne po celý mesiac listopad pôjímať jakékoľvek práci v Čs.rozhlaše. Herci tím protestujú nejen proti zákazu v Čs.rozhlaše, vybrať i v ďalších institúcích.

*

Ekoologické manifestace

Prvú výstavbu koksárny ve Stonavě protestovalo 3.10.1989 v Praze na Nádražku asi 130 ľudí. Hud sa začátku manifestácie byla zadružena Lenka Marečková, ktorá zde čítala texty týkajúce sa této stavby a krátce po ni Ivan Šrek. Lenka Marečková bola po tŕch hodinách propuštenská, avšak Ivan Šrek strávili v cele predbehžného zadržania na Pankrácsei 88 hodín. Byl propušten repreva 9.10. dopoledne.

Další manifestácia na protest proti výstavbe koksárny vo Stonavě mela prebiehať v Českém a Poľskom Táhniči. V Poľskom Táhniči sa osálo 5.10. v 15.30 hod. na nádraží asi 300 ľudí, k nimzí premiuvili aj: dvoi poslanci poľského Sejmu a jeden senátor. Po skončení ohromidzania na nádraží se vydali jeho účastníci na nábreží rieky Olše, odkud poscorovali levý breh, na nenež sa mela súčasne konat manifestácia svolaná Československými skupinami. Videli však súkromí policisti, ktorí legitinovali občany. Samotný Český Táhnič pripomínil obľúbené mesto. Národní ČSVA, kde sa mela konat prvňa manifestácia, bolo polícia juž scela uzavřeno. Státní bezpečnosť zadržala na všetok hodin 12 ľudobádní.

¶ V počtu asi dvou set ľudí sa dne 20.9. v 17 hodin shromáždili u bývalého "lechtovy" reštaurácie pŕvateľ učiliujiči o uchranu Stromovky. Národní dôstavník tohto ríchšteho korza zadružil pŕvleudničiel SNS na jednu až dve hodiny. Proti Vladimíru Tornovskému bolo vanezeno pedantecké a pŕsčinu proti všechnu pořádku podle § 61a zák. o pŕčinech.

*

Nové nezávislé iniciatívy

Dne 6.9.1989 sa konala zakladajúca schôdza Krhu Nezávislé inteligencie. Prichádzajúca občaňa je sedm bodov programu, ktorý chce podporiť dialog všetkých složiek spoločnosti, maximálnu informovanosť, rehabilitaci etických principov a vystupovať na obranu svých ľiesť i ostatných tvôrbcov vedeckých pracovníků pred represí a perzekuciou. Na schôdzi byla ustavena exekutiva vo sloení PhDr. Ivan Gabal, Štěrbohovice 42, 162 00 Praha 6, RNDr. Ladislav Hlavatý ČSc., Nepomucká 7, 150 00 Praha 5, RNDr. Jaremič Ždán ČSc., Na baště sv. Tomáše 3, 118 00 Praha 1, akademik Miroslav Matěsov, nám. Svobody 1, 160 00 Praha 6, RNDr. Lubomír Kopacký ČSc., Krkonošská 1, 120 00 Praha 2, PhDr. Petr Kratochvíl, Zelená 25, 160 00 Praha 6, Doc. dr. Libor Fáty ČSc., Fr. Neocurka 27, 150 00 Praha 5, Ing. Josef Vavroušek ČSc., Příčná 2, 110 00 Praha 1.

¶ Na severní Moravě byl v miestnych dnech založen Severomoravský ekologickej klub, ako regionalnú sekúre Ekoologického združenia nezávislé ekologickej iniciatívy, ktorá mela dosud klesiť súčinnosť v Praze. Zároveň sa svým vyhlásením vydáva Severomoravský ekologickej klub prvňi dokument, ve ktorom upozorňuje na skutočnosť, že výstavba koksárny ve Stonavě je za současnú ekologickej situácie ve strednej Európe ekologickej zločinom, ktorému musí byť zabráneno. Kontaktnej adresou na Severomoravský ekologickej klub je súč. Jaroslav Glac, Revolučná 254, Rychvald a Jozef Piskoř, Radkova 8, Opava.

*

Záeh proti hudebním skupinám

Až čtyřicet uniformovaných příslušníků SBB vrchlo na soudcovsku radnici Sdružení Oborodce v Orlévě, kde 23.9.1989 probíhalo vystoupení několika hudebních skupin z Polska a Československa. Dvacet zúčastněných lidí bylo logistrováno, 25 lidí dodané zadrženo, mnozí další zhlíženi občasny. Záeh policie byl neuveden související učebnicí byl sledován až do osamoviny.

*

Beseda v katolických

Brněnská sekce Masarykovy společnosti uspořádala dne 16.9. při příležitosti výročí úmrtí T.G. Masaryka dvě kulturní akce. V Divadleku na hradbách vystoupili Miroslav Šátek a ukázkou z knihy Karla Čapka Noviny a T.G.M.

Beseda o Janou a Berbertou Masarykovými se uskutečnila v autodrážni ačko Celetnou, původní sál OKVS Brno byl z technických důvodů uzavřen. Na nedostatečně podmínky upozornila také Anna Masaryková, která řekla, že je připraveno, moci-li se beseda o prvním prezidentovi naší republiky konat v prostředí připomínajícím katolickou.

*

Občianský městečko

Přední výpominková odpoludna k 52.výročí úmrtí T.G. Masaryka, které měla proběhnout v Červeném Kostelci, bylo nařízeno zdrohem VII., která městočko obklíčila a její příslušníci kontrolovali projíždějící osobní vozy a vyslyšovali řidiče, kam jedou a kdy se budou vracet. Přečeštěn byl k památníku legionáře polezen věnec a tribulerou a nápisem "T.G. Masarykovi - Čestnému občanu Červeného Kostelce - věrni občan".

U Zdeňka Klesla, který ručil za správnost podepsání petice 120 občanů, žádajících přejmenování náměstí na národního T.G. Masaryka, byla provedena domovní prohlídka, další signatáři této petice Tomáš Kulda a Zdeněk Kruska byli vyzýváni, posledně jmenovanému bylo vysloveno podezření z předčinu proti veřejnému pořádku a odbrázení cestovní pas.

*

Jednou větou

† Marek A. Nowicki a Stefan Skarzewski podepsali dne 7.9.1989 jménem Helsinského výboru v Polsku dopis vládě PLN a vládám států - signatářů Závěrečného aktu z Helsinek, v němž protestují proti tomu, že v květnu a červnu t.r. byli v Dubareku uvězněni aktivisté usilující o zachování lidských práv, jmenovitě Todor Gagalo, Nikolaj Kolev, Christofer Šubev, Konstantin Tresčev a Anton Šepřjanov.

† Představitel čs. občanů se obrátilo dne 28.9. na generálního prokurátora ČSSR Jana Pjetříčka dopisem, v němž v souvislosti se zatknutým čs. občany Jakubem Dubským, Janem Čížkem, Julianem Bassem a kpt. ČSLA Josefem Němcem, podezřelými z přípravy a organizování teroristických činů, vyslovují pochybnosti, zda-li najde jen o zámořskou konstrukci, která má vrhnout především špatné světlo na Charty 77 a kvůli níž jsou již několik měsíců ve vězni lidé.

† Na své schůzi dne 13.9. vyjednával výbor českého Pen-klubu rozhodnutí sledovat případ občanů stíhaných a perzekuovaných za své občanské přesvědčení, literární a kulturní činnost a intervenovat u československých úřadů v jejich prospěch.

† V areálu Zahradny Žebrák, kde prvně probíhala bojově nevážená výstava, poposet dne 23.9. neznámý člověk piedestal, na němž stojí bronzová socha J. V. Stalina v nadivitelné velikosti, barevným nápisem: Prý se Stalinovi a Moskvou povídat masovým vrátkou!

† 37 českobratrských evangelíků protestovalo svým dopisem ze září r.o. na sekretariátu pro věci církevní proti odhráni státního soudce Zvonimíru Šotrovi, vikáři v Sonově a Pavlu Pokornému, vikáři v Trutnově.

† Traťoví věci Petra Pospíchala, obviněného z podvrazení republiky, vrátili krajský prokurátor v Brně JUDr. Pavel Indra jiné podruhé k došetření.

† Přestupková komise OSV Brno 3 učtila 15.9. Haně Holcnerové pokutu ve výši 100 Kč za údajné vylepování letáků informačních a článků IHS v Brně.

q Michaela Frelová a 7 dalších členů občanského poslance dopisem předanou Nejvyššímu soudu Doc.JUDr.Josefa Ondřeje Gca. o přeskočení věznice na 18 letou Renatou Pánovou z Tábora.

q Setkání slavujících a kolktivu Charty 77, které mělo proběhnout 23.9. přineslo příslušníci StB, kteří ohrozili byty jednotlivých aktivních schůzek a zadrželi na dobu 6 hodin Václava Havla.

q O aktuálních otázkách souvisejících s fungováním agentury VIA a technických problémech se bojovalo na setkání československých, maďarských a polských spolupracovníků dne 21. a 22.9. v Praze a v Brně.

q Zájemci o řetězovou hladovku, která probíhá od 30.9.1989 na podporu občanů trestně stíhaných za rozhřívání petice Několik vět a za sbírání podpisů pod ní, se mohou přihlásit na adresách: Rudolf Zeman, Bělohradská 136, Praha 6, Lenka Nárožková-Hrachová, Kipká 13, Praha 3 a Josef Kuča, Teplická 17, Praha 9.

q Zádáme laskavě členům iniciativy v Brně, kterým policisté při kontrole nazrtli občanský průkaz a pod touto sámlenkou je zadrželi, aby se obrátili na předsedy městského soudu v Brně JUDr.Evu Jungmanovou nebo na obhájce Vladimíra Veselského JUDr.Jiřího Machourka, advokátní poradce č.l., Divadelní 6, Brno (svědec vžde posloužit k jeho obhajobě). Děkujeme.

*

Nové adresy politických vězňů

Renata Pánová, 18letá členka Demokratické iniciativy, byla 21.9. eskortována do výkonu trestu do Věznic. Renata Pánová byla odsouzena za dva různé předlohy k souhrušnému trestu odnětí svobody v trvání časti měsíců. Rozsudek nenabyl právní moci a přesto byla R.Pánová eskortována do výkonu trestu, což je postup velmi neobvyklý. Její nová adresa je: R.P., nar.3.3.1971, NVÚ Všechny, 430 01 Chomutov 1.

Stanislav Pitsch, signatér Charty 77 a aktivista KMS, byl 12.7. provinccie odsouzen k časti měsíce odnětí svobody ve II.NVÚ za údajný útok na veleního člena. Od 4.8. je ve výkonu trestu a nyní jeho se dozvěděl, že trest vykonává v NVÚ v Ostrově nad Ohří. Jeho úplné adresy zní: S.P., nar.12.12.1957, PS 10014 - I, 363 50 Ostrov n.Ohří. Stanislav Pitsch bude mít žádny výstup 3.1.1990.

Sára Vondrá, slavující Charty 77, který nastoupil 16.9. do výkonu trestu a zůstal v něm při normálním průběhu až do 9.11.1989, byl umístěn do NVÚ Praha-Pankrác. Jeho adresa je: Alexandr Vondrá, nar.17.8.1961, PS 5, 140 57 Praha 4.

*

Hledání bomby v Anglické 6

Chyvateli domu číslo 6 v Anglické ulici v Praze na Vinohradech byli v pátek 6.10. v 10 hodin vyzváni příslušníky Velkých bezpečností, aby ihned opustili své byty a dům. Tento požadavek policie zdůvodnila tvrzením, že obdržela anonymní informaci, že v domě je uložena bomba, která hrozí výbuchem. Dům byl policejním uzavřen a chodcům bylo zakázáváno procházet po chodníku před ním. Ako se kromě uniformovaných příslušníků VB učastnili i civilisté, pravděpodobně příslušníci kriminální služby, z nichž dva mohli být odhorní pyrotechnici. Asi po čtvrté hodině byl přístup do domu uvolněn. Na poddátku akce prohlásil příslušník VB, že si obyvatelé mohou své byty zapnout, protože v nich se hledáno nebude a prohlídka se omezí na nebytové prostory domu. Právnu jednání jeden z chyvatelů domu však po příchodu do bytu zjistil, že byt je zaměněn na svá západly, ačkoliv při odchodu ještě před svádky zamíl na jeden západ. Shodou okolností jde o byt aktivistů nezávislosti iniciativy Army Sabatová a Petra Uhla.

Jiří Tichý:

Podepsaní překvapení (rejetor)

Zavítal mi na Maninu, pustili mě na Bartoloměje. Jistotaj v této krátké ruce nechledejte, neví tam Penze, kam si po letech zapamatoval dva svádky. A protokoły, jak říká říká, které si rádi mluví, budu do smíti objevovat jiné činné objevovat, dálím

se o radost z nabytého poznání. Napadlo mě ve vězení: budu se letos ještě procházet po střešových strništích, anebže zde na kájovních výkrových brouzdách? Ne! jsem štěstí, jehož se žádostí nedostalo. Stál jsem strnáka. Podzimní broudy se vůči okouzly pro jiné překvapení.

Na první kolotoč jsem s maninkou jezdil do Děčína na "Kulatku". Atakta se poprvé autočila ve "Fučíkárně", a koho by napadlo, že se hude v pauze mezi rukávem a odpoledne využívání zářijové vznášet v několikametrové výšce na vinohradském "Mírku". Nádostí Míru patřilo odjakživa lidem starým a odpočívajícím, rozjivěno učňovské mládeži i roduváděným dětem, využívajícím betonovu plechu ke všemu dětskému. Ve svorné, někdy zaskřípající symbióze, dělali se o náměstí. Až do doby, než se proměnilo v lumenický mužra).

Kybernetickým labutím nevedl cestu soudoboství novogotického dřeva, noplétání jím ani secesní Thálie přes ulici. Nakonec, i ona pročila období, připomínající spíše sábevu letajících dřevěných opernaců. V Jídelně u Procházky se kvysíla tribuna v licenčích a za okny magistrátu, kde labutí perverznost zřejmě vymyslela spokojeně předem: nezávislosti miroví aktivitistů jím ne jejich mirovém náměstí nebudou neřešovat všechny, ani jiný pořádek.

Není pravého míru, bez slušného chování k lidem, řekly si ani Jana Petrová s Hanou Marvanovou a ostatními, když chudili náměstí, pro nic za ale mirověnu, vrátitko několika diskusními posvědčary konkrétnější rezultát. Soudobostní a nimi patřilo mezi jediné podzemní pěknveřené, jehož ně pohladiло po tváři. Přál bych si jednu z nich za ministrašku předsedkyni. Jsou mladé, hezké a chytré. Britová by nám záviděla a čeli by se postrádám nemuseli odmítat tlustý druh korunových známek se slovy: "když neberu", jak napsal v krátké povídce spisovatel Karel Pecka.

Dvěadvacátého srpna jsem se vydle Jeny probudil. U silničního Standy, do provlačního metracového letiště. I ona přijela, aby se, behušel, nechal svědkyní výstřelového rozumu.

"Měli mu dát dvacet let a ne dvacet měsíců," ozval se na ulici soudobce svérážné demokracie, chovající se už v soudní místnosti jako neutheiselský sloup kdyži božího města metropole. Ideologický tribunál, soudající v budově ohroženého soudu, v ní odsoudil dalšího kamaráda. "Banba, fuji," odpovidali dětským i ostatním přiblížujícím sloupičkám Standovi přátelé i náhodní kolegové. I místní policajti, a profesionálně potlačovaným občivem k odsezenému brájanovi sei cítili, že jejich město, už před lety zneuctěné nebožíovým pomníkem (jak sochařský monument vystřílený pojmenoval jiný český spisovatel), potřebuje sloupy vyměnit. Stanislav Dováří takovou nutnost nejenom cítil.

S buňivě cukařicími koutky vzpomněl jsem si na staršího typografa z učňovských let.

"Kdybych je tak přestil aspoň o jeden den," ulevoval si při kadeřnictví, jak nosyval pořádek nových majitelů zařízeného tiskárny. V době, kdy jsem bral poprvé do ruky mazanou adzikko a stěží rozpoznával ciceru od garmondu, vyvázal tiskářskou černí vonícím metouzem slověnou stránky určené k rozmetání. Starý, statný však nezatrpklý. Myslil na něj často. Když se zlobil, ale i v radoši.

"Jestliže se tehdy dokázal starý Tomáš," řekl jsem nedávno va vězení mladému odpírači vojenského Řemesla, při volbě nového polského premiéra. Oklopenci zlodějů a tváří z Poruby i Jižního města, jejichž potlesk měsíčestí, usmívali jemu na potutelně pod cholené vousy, a mysleli na toték.

Spěchal jsem do kavárny u náměstí Míru, abych se rozeplácl se Sabou Vondrou, který mne, v té nervózní silniční noci, dělal společníka po druhém bohu. Její také do vězení. Dřív než Standu, zato po kratší dobu.

Letošní podzim k nám vratou il stejným vraty jako loňský: věčněký.

Zastavil jsem se přesto na náměstí a podíval vzhůru na nadílná bílá břicha obrovských ptáků, stoupajících k chrámové věži. Jak sněžné, Picassovu holubici mazzačila labut s hydraulickou prackou.